

Mel, og der er ikke af Forfatterinden blevet anlagt Sag mod Bladet, hvilket vel efter alt, hvad der er fremkommet, tør udlægges som et Bevis for, at Beskyldningerne ikke var helt ubegrundede. De Oplysninger, jeg fremkom med, har ogsaa ført til noget andet, som jeg kort vil fremhæve, nemlig at 15 Husholdningsskoler her i Landet har udstedt Erklæringer om, at de ved Forsøg er kommet til det Resultat, at det danske Mel staaar paa Højde med det udenlandske, er et lige saa fortræffeligt Produkt som dette. Forsøg, som er anstillet af Dr. Hindhede, har givet det samme Resultat: at det danske Mel er fuldt saa godt som det udenlandske. Jeg mener, at dette fortjener at fremhæves, thi det kan efter min Mening ikke nægtes, at den danske Mølleindustri daarlige Stilling først og fremmest bundet i, at den danske Befolkning paa dette som flere andre Omraader er meget svagt nationalt-tænkende og -følede. Det er efterhaanden blevet en ren Modesag her i Landet at bruge udenlandsk Mel, og de mange fine Kogebøger, der har faaet en varm anbefaling i Pressen, har naturligvis bidraget til, at særlig Overklassens Kvinder fortrinsvis køber udenlandsk Mel, fordi det nu en Gang skal være finere og det i mange Tilfælde er hvidere end det danske Mel.

Det kan ikke nægtes, at vore Autoriteter indtager en mærkelig Stilling i denne Sag, specielt den højtærede Justitsminister. Der blev for et Aars Tid siden af de danske Møllere tilsendt den højtærede Justitsminister et Andragende, hvori man anmodede om, at de under Justitsministeriet sorterende Institutioner vilde foretrække dansk Mel for udenlandsk, og henviste til, at særlig Opdragelsesanstalten Braaskovgaard averterede i Bladene om Leverancer af udenlandsk Mel. Jeg under naturligvis de Børn, som er anbragte paa denne Anstalt, alt muligt godt, men jeg kan ikke indse, at deres Kaar og Levemaade i nogen som helst Maade vilde forringes, fordi man brugte dansk Mel, som i de allerfleste Tilfælde er billigere end det udenlandske. Jeg vil mene, at det maa være en Pligt for vore Sindssygeanstalter, Straffeanstalter og Opdragelsesanstalter, kort sagt, alle de Institutioner, der hører under Staten saavel som under Kommunerne, at støtte den danske Industri ved at købe dansk Mel, da dette nu en Gang er lige saa godt som det, man kan faa fra Udlandet, om ikke bedre. Jeg kritiserede i Fjor Middelstanden for dens Stilling i dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke komme bort fra, at Melhandlerne i mangfoldige Tilfælde synes paa en urimelig Maade at

begunstige det udenlandske Mel. Naar man gaar igennem denne By og ser paa Melhandlernes Vinduer, vil man overalt se, at det er udenlandske Melsække, der er opstablede i Vinduerne for at lokke Købere til, og jeg har selv Erfaringer for, at kommer man ind i en Melhandlerbutik og vil købe Mel, er det udenlandske altid det første, de anbefaler, og det er i mange Tilfælde ret vanskeligt til syvende og sidst at faa dem til at sælge dansk Mel. Jeg synes, der er en Svaghed i national Henseende paa dette Omraade, og jeg finder, det er rigtigt, at man her i Rigsdagen fremdrager denne Sag og indskærper Befolkningen, at det jo i Virkeligheden er en national Svækkelse, naar vi Aar efter Aar sender Masser af Penge til Udlandet for det udenlandske Mel, naar man kan købe det lige saa godt her i Landet.

Men endelig er der Statens Stilling til dette Spørgsmaal, og det store Spørgsmaal er da, om Møllerne har Ret, naar de paastaar, at der fra Udlandets Side paaføres den danske Industri en urimelig Konkurrence ved Eksportpræmier. De danske Møllere har paastaet det, særlig for Tysklands Vedkommende. Det tyske Toldsystem er meget indviklet, og jeg vil ikke her komme nærmere ind derpaa. I Tyskland er der en Told paa Hvede af 5 Mk. 50 Pf. for 100 kg, og der er en Told paa Hvedemel af 10 Mk. 20 Pf. for samme Vægt, og endvidere er der den Bestemmelse, at naar man udfører Korn, faar man en Indførselsattest for det Korn, man har udført, og med denne Indførselsattest kan man altsaa betale Told paa Korn, naar man atter indfører Korn. For saa vidt dette System arbejdede med Korn alene, vilde der ikke være saa meget at sige til det fra vor Side, men efterhaanden har Tyskerne inddraget Melet i hele dette System, og man har indført en Slags Polarisationsskala saaledes, at naar Møllerne udfører f. Eks. 10 kg Mel, siger man: Det er saa og saa hvidt og saa og saa fint; det maa Mølleren have brugt saa og saa mange Kilogram Hvede til, og saa faar han en Indførselsattest for saa og saa mange Kilogram Hvede. Nu paastaar de danske Møllere og flere med dem, at de tyske Møllere begunstiges paa den Maade, at de faar Indførselsattest for mere Hvede, end de har benyttet til det Mel, de udfører. Hvor stor en Gevinst de skal kunne have i saa Henseende, er der forskellige Meninger om. En Grosserer I. Asmussen her i København, som har skrevet en meget populær og fortræffelig Afhandling om hele dette Spørgsmaal, mener, at de tyske Møllere